

# **PROTOKOLL**

## **FOR**

### **NASJONAL TVISTENEMND FOR SELVSTENDIGE NÆRINGSDRIVENDES FYSIOTERAPIVIRKSOMHET**

Den 7. september 2024 ble det avsagt avgjørelse i nasjonal tvistenemnd for selvstendige næringsdrivendes fysioterapivirksomhet.

Sak nr. 1/2024

#### **Nemndas sammensetning:**

Lagdommer Mats W. Ruland, nøytral leder

**Saksøker:** A

#### **Prosessfullmektig:**

Juridisk rådgiver Thea Sofie Bygstad  
Norsk Fysioterapiforbund  
Postboks 147 Sentrum  
0102 OSLO

**Saksøkt:** B kommune v/ordføreren

**Prosessfullmektig:** egen

**Saken gjelder:** Tvist om innløsning av hjemmel og krav om økonomisk kompensasjon

## **avgjørelse:**

### **Sakens bakgrunn**

A har siden 2005 hatt 100 % driftsavtale med B kommune. Praksisen har vært organisert som et enkeltpersonforetak, og har vært drevet som en solopraksis. Det har ikke vært andre ansatte ved instituttet.

Virksomheten har holdt til i leide lokaler som tilhører B kommune i C. A har hatt eget kontor/behandlingsrom. Utstyr og inventar var eid av A. Nemnda har fått opplyst at kontoret var utstyrt med god internettlinje tilpasset behov for god kapasitet for sky-basert journalsystem og elektronisk sending av oppgjør til Helfo. Øvrige rom i lokalene (treningssaler, toalett, garderobe, venterom) var utstyrt og innredet av kommunen. A delte dette med de kommunalt ansatte fysioterapeutene. Lokalene ligger i sentrum av C, og på samme adresse er der lege- og helsesenter. Det har hele tiden vært lege, helsestasjon og fysioterapi i bygget. Bygget ble totalrenovert i 2021, og deler av bygget fikk da en ny etasje samt at det er universelt utformet. Der er nå barnevern, psykisk helse, hørselssentral, folkehelsekoordinator, naturterapeut og kiropraktor.

A orienterte kommunen i september 2022 om at hun ville pensjonere seg innen utgangen av 2023. Hun sa opp avtalen i juni 2023, og planla å pensjonere seg 31. desember 2023 og jobbe ut januar 2024. Kommunen lyste ut hjemmelen, men dato for utlysningen er ikke oppgitt for nemnda. I utlysningsteksten står det at

«Den som tildeles den utlyste avtalehjemmelen står fritt til å velge plassering av sin virksomhet (det er krav om sentrumsnær plassering).»

Hjemmelen ble tildelt ny fysioterapeut som startet opp i andre lokaler. A fremmet krav om økonomisk kompensasjon mot kommunen i brev 7. desember 2023. Kommunen besvarte brevet 14. desember 2023, der det ble bedt om at A fremmet et begrunnet krav til B kommune hvor det kommer frem hvilket tap fratredende fysioterapeut lider ved ikke å kunne overdra praksisen sin etter punkt 7 i ASA 4313. A konkretiserte kravet til 234 000 kroner i brev 19. desember 2023.

Partene har i ettertid vært uenige om det er tale om en innløsning av avtalehjemmelen som A hadde, eller om A skulle rettet kravet mot tiltredende fysioterapeut. A varslet kommunen 29. februar 2024 om at hun ville kreve nemndsbehandling. A har krevd nemndsbehandling 16. april 2024. Tvistenemnda påla i brev 24. april d.å. A å reise sak for tvistenemnda innen 10. mai d.å. B kommune ble samtidig pålagt å inngi tilsvar innen 24. mai d.å. Partene har inngitt ytterligere ett prosesskriv hver. Tvistenemnda har fått fremlagt følgende dokumentasjon:

- Driftsavtale
- Årsrapport

- Referat fra møter i samarbeidsutvalg
- Utlysningstekst
- Korrespondanse (e-poster og brev)
- Varsel om begjæring om nemndsbehandling
- Beregning av gjennomsnittlig årsinntekt fra regnskapsfører
- Oppsigelse av driftsavtale
- Leieavtale
- Oversikt felleskostnader
- Oppsigelse av leieavtale
- Annonse

### **Partenes anførsler**

#### **A har i hovedtrekk anført:**

Forholdet reguleres av ASA 4313 punkt 11. Hovedregelen er at en ledig hjemmel skal lyses ut ved samme institutt. B kommune har gått bort fra hovedregelen ved å gi tiltredende fysioterapeut fritt valg av lokalisasjon. Kommunen skulle ha lokalene til eget bruk, og det har derfor ikke vært et reelt alternativ for tiltredende å overta As praksis. Kommunen har, ved å ikke lyse ut hjemmelen ved D, fratatt A muligheten til å overdra sin praksis til tiltredende fysioterapeut. Dette utløser rettigheter etter ASA 4313 punkt 12.2. A har et økonomisk krav mot kommunen når kommunen velger å lyse ut ledig avtalehjemmel på en annen lokalisering enn hvor fratredende har drevet sin praksis, jf. tvistenemndas avgjørelse i sak 3/2012. I den saken var tvistenemnda tydelig på at fratredende fysioterapeut har krav på økonomisk kompensasjon fra kommunen når kommunen velger å flytte på en ledig hjemmel. Det er nettopp dette B kommune har gjort ved at hjemmelen ble lyst ut med fri lokalisasjon uten mulighet til å starte opp praksis fra D. A har blitt fratatt muligheten til å overdra praksisen sin til tiltredende fysioterapeut. Dette medfører et økonomisk tap for A som kommunen plikter å dekke.

A krever at kommunen dekker hennes tap av goodwill. Salg av utstyr og inventar var ikke aktuelt, så det kreves ikke kompensasjon for dette.

A har beregnet kravet til 234 000 kroner, som er i underkant av 20 % av gjennomsnittlig trygderefusjon, egenandeler og driftstilskudd de siste tre årene. Kravet er begrunnet i at hun har drevet praksisen i 18 år, hadde en betydelig pasientportefølje, et godt rykte, bra beliggenhet og et godt samarbeid med annet helsepersonell. En overdragelse av praksisen ville gitt tiltredende en «flying start».

A har ikke krevd kompensasjon for å ikke kunne overdra utstyr til tiltredende fysioterapeut. Det er dermed ikke relevant for saken at det meste av utstyret og inventaret har tilhørt kommunen.

At kommunen ikke har hatt et ønske eller fattet en beslutning om innløsning er ikke avgjørende for om det foreligger en innløsning. Det fremgår tydelig av ASA 4313 punkt 11 at fysioterapeuten har rettigheter etter punkt 12 når kommunen fastsetter en annen lokalisering. Dette gjelder uavhengig av om kommunen har fattet en formell beslutning om innløsning.

A sa opp leieavtalen med kommunen i juli 2023, kort tid etter at hun hadde sagt opp driftsavtalen. Bakgrunnen for opsjonen (1+1 år) var at A muligens ville arbeide ut over fylte 62 år. Da dette ikke var aktuelt for henne, valgte hun å si opp leieavtalen slik at hun var frigjort fra forpliktelsene når hun skulle gå av med pensjon. Det er ikke As ansvar å sørge for at ny fysioterapeut har en leieavtale å gi inn i. At A sa opp leieavtalen med kommunen, var ikke til hinder for at kommunen kunne lyse ut hjemmelen i D. Kommunen kunne fremdeles lyst ut avtalehjemmelen med samme lokasjon, og inngått en ny leieavtale med ny fysioterapeut. Kommunen valgte likevel å lyse ut hjemmelen med fri lokalisasjon, og det har senere kommet fram at lokalene i D skulle brukes av en kommunalt ansatt.

Momentene kommunen trekker fram som verdireducerende er etter As syn momenter som trekker opp verdien av opparbeidet praksis, jf. ASA 4313 punkt 7.1. Lokalenes tilstand og fasiliteter, beliggenhet og tilgjengelighet tilsier at verdien for opparbeidet praksis, og dermed kompensasjonens størrelse, bør settes høyt.

**A har lagt ned slik påstand:**

1. B kommune betaler erstatning til A etter nemndas skjønn, oppad begrenset til 234 000 kroner,- med tillegg av renter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum fra forfall til betaling skjer.
2. B kommune betaler alle sakens omkostninger.

**B kommune** har i hovedtrekk **anført:**

Forholdet reguleres av ASA 4313 punkt 6.1 og punkt 11 første avsnitt første setning.

Av leieavtalen kulepunkt 7 fremgår:

- (1) Leieforholdene løper fra overtakelse estimert 01.2021 og 2 år fram i tid, med opsjon til å forlenge leieforholdet i 1 år + 1 år. Dersom opsjonen skal benyttes må det sendes en skriftlig beskjed til utleier senest 12 mnd før opprinnelig kontraktstid går ut. Leieforholdet kan ikke sies opp i leieperioden.

Det fremgår av ASA 4313 punkt 6.1 at ved ledighet i en avtalehjemmel skal denne lyses ut uten unødig opphold, med mindre kommunen treffer beslutning om innløsning av avtalehjemmelen. B kommune har ikke hatt ønske om noen innløsning, og har heller ikke truffet en beslutning om innløsning. Avtalehjemmelen ble lyst ut uten unødig opphold.

Etter ASA 4313 punkt 11 skal avtalehjemmelen lyses ut ved samme institutt, med mindre kommunen fastsetter en annen lokalisering. B kommune har ikke fattet beslutning om innløsning, og av den grunn heller ikke fastsatt annen lokalisering. Leieavtalen mellom kommunen og A var en tidsbestemt avtale, med varighet til 1.1.23 og opsjon på å forlenge leieforholdet med 1 + 1 år. Denne opsjonen måtte varsles 12 måneder før opprinnelig kontraktstid gikk ut. A sa opp sin leieavtale, og benyttet seg ikke av opsjonsmuligheten som lå der. Hun hadde heller ikke skaffet annen overførbar leieavtale. På denne bakgrunn ble kommunen satt i en vanskelig situasjon i forbindelse med utlysningen av avtalehjemmelen. Det forelå ingen overførbar leieavtale, samt at kommunen ikke hadde fattet noen beslutning om innløsning. B kommune så derfor ingen annen mulighet enn å lyse ut avtalehjemmelen uten spesifikk lokasjon.

Kommunen er undrende til at Amener det ikke er hennes ansvar å sørge for at ny fysioterapeut hadde en leieavtale å gi inn i. Kommunen har aldri overfor A antydning om innløsning av hennes avtalehjemmel. Av ASA 4313 punkt 7.1 ser en at et av momentene som kan ha betydning for verdien av opparbeidet praksis ved overdragelse er overførbare leieavtaler og samarbeidsavtaler. Av denne grunn mener kommunen at A burde sørget for en overførbar leieavtale i forbindelse med utlysning og videre overdragelse av hennes virksomhet til påtroppende fysioterapeut

Subsidiært mener kommunen at As tap er lik null eller meget beskjedent. A har siden oppstart hatt en gunstig leieavtale. Gjennom denne har hun hatt tilgang til lokaler i et bygg som ble totalrenovert i 2021. Hun kunne benytte et eget flott kontor for individuell behandling, store flotte treningssaler for gruppebehandling og hun har hatt en gruppebehandling som er høyt prioritert. Vaktmestertjenester, energiutgifter, kommunale avgifter, snømåking, drift av snøsmelteanlegg, organisering av søppeldunker på hentedager, service teknisk anlegg samt generelt vedlikehold av bygningen var inkludert i leieavtalen. Kommunen eier det meste av utstyret A har benyttet seg fritt av, med unntak av behandlingsbenken hun eide selv. Det er enighet om at denne var utradert. Den gunstige leieavtalen har i stor grad vært med på å bygge opp As pasientgrunnlag og praksis.

Avtale om bruk av elektronisk pasientjournal med Extensor er et valg A har tatt, og avtalen er ikke noe som kan overføres. Hun benyttet egen privat pc i jobben.

**B kommune** har lagt ned slik **påstand**:

B kommune frifinnes, og hver av partene må bære sine egne saksomkostninger. Partene er solidarisk ansvarlige til nemndas avgjørelse i forhold til godtgjørelse.

## **Tvistnemndas merknader:**

### **Innledning og konklusjon**

Problemstillingen i saken er om kommunen har innløst avtalehjemmel, og om kommunen i så fall skal betale vederlag/erstatning for goodwill til fratreddende fysioterapeut.

Tvistnemnda har, under noe tvil, kommet til at kommunen har innløst As avtalehjemmel og at de er pliktige til å betale økonomisk kompensasjon til A.

### **Tvistnemndas kompetanse og rettslig utgangspunkt**

Etter ASA 4313 punkt 23.2 avgjør nemnda tvister etter rammeavtalen punkt 8 og vedtak om innløsning etter punkt 12 med bindende virkning for partene. Videre følger det av ASA 4313 punkt 12.3 at tvist om retten til økonomisk kompensasjon i forbindelse med innløsning av avtalehjemmel, herunder kompensasjonens størrelse, skal avgjøres ved nemndsbehandling etter reglene i punkt 23.

ASA 4313 punkt 11 regulerer lokalisering og flytting av avtalehjemmelen. I denne bestemmelsen står det:

Ved ledighet i tidligere opprettet avtalehjemmel skal denne utlyses ved samme institutt, med mindre kommunen fastsetter en annen lokalisering.

Tiltredende fysioterapeut plikter å starte opp virksomheten ved det instituttet hjemmelen ble utlyst, jf. punkt 6.1.

Plikten til å drive virksomheten ved det instituttet gjelder for to år, men uansett ikke lenger enn til utløpet av gjeldende leiekontrakt.

Dersom kommunen fastsetter en annen lokalisering, har fysioterapeuten rettigheter etter punkt 12.

ASA 4313 punkt 12 regulerer «Innløsning av avtalehjemmel ved ledighet – kompensasjon», jf. overskriften til bestemmelsen. I bestemmelsen står det:

#### **12.1 Innløsning**

Ved ledighet i individuell avtale kan avtalehjemmelen innløses.

Før eventuell innløsning skal kommunen vurdere det samlede omfang av fysioterapitjenester sett i forhold til det totale helsetjenestetilbudet i kommunen. Kommunen skal ta stilling til eventuell innløsning innen rimelig tid.

...

#### **12.2 Kompensasjon for økonomisk tap**

Ved innløsning av avtalehjemmelen skal kommunen kompensere det økonomiske tap fratredende fysioterapeut lider ved ikke å kunne overdra praksisen etter punkt 7. Tap på utstyr utover det som trengs innen kommunehelsetjenesten dekkes ikke.

Fysioterapeut som har drevet praksis mer enn 3 år har rett til godtgjøring for opparbeidet praksis med inntil 20 prosent av gjennomsnittlig trygderefusjon, egenander og driftstilskudd de 3 siste år. ...

### **Spørsmålet om kommunen har innløst avtalehjemmelen**

Ved utlysning av avtalehjemmelen etter A stod tiltredende fysioterapeut fritt til å velge plassering av virksomheten. Dette er ikke i samsvar med hovedregelen etter ASA 4313 punkt 11, som bestemmer at avtalehjemmelen som utgangspunkt skal lyses ut ved samme institutt, med mindre kommunen fastsetter en annen lokalisering. Når B kommune i denne saken har fastsatt en annen lokalisering, mener nemnda dette gir A rettigheter etter punkt 12, jf. ASA 4313 punkt 11 siste ledd. B kommune har vist til at det ikke er fattet formelt vedtak om innløsning. Nemnda mener dette normalt er et viktig moment i vurderingen av om det er tale om en innløsning etter ASA 4313. I vår sak kan et manglende formelt vedtak likevel ikke være avgjørende. Det avgjørende må være realiteten – hvor kommunen faktisk utlyser hjemmelen. Dersom det oppstilles et formalkrav eller formkrav om et formelt vedtak eller tilsvarende, vil det være enkelt for en kommune å omgå plikten til å betale kompensasjon etter ASAen ved å unnlate å fatte et formelt vedtak. ASA 4313 oppstiller heller ikke noe formkrav/formalkrav her. Nemnda legger derfor avgjørende vekt på realiteten – at avtalehjemmelen er lyst ut med valgfri rett til plassering

Det er flere forhold som nemnda i tillegg mener er relevant ved vurderingen. Kommunen var alt i september 2022 oppmerksom på at A skulle avslutte sin praksis og måtte vurdere hva de skulle gjøre med lokaler/plassering. Nemnda viser her til referat fra møte i samarbeidsutvalget mellom privatpraktiserende fysioterapeuter og kommunen datert 8. september 2022. I september 2023 var hjemmelen ennå ikke lyst ut og kommunen var klar over at det ville gå tid fra A sluttet og til tiltredende fysioterapeut begynte, jf. referat fra samarbeidsutvalget av 14. september 2023. Av referatet fremgår det at hjemmelen skulle lyses ut med fri lokalisering. Kommunen har dermed i lang tid visst at avtalehjemmelen skulle lyses ut, og dokumentasjonen viser at kommunen var klar over problemstillingen rundt hvor praksisen skulle lyses ut alt i 2022. Dette trekker i retning av at kommunen reelt har innløst praksisen.

Nemnda mener det ikke kan tillegges avgjørende vekt på at A sa opp leieavtalen til lokalene. Det er kommunen som er utleier, og kommunen hadde dermed tilnærmet full kontroll over leieforholdet – herunder om lokalene skulle leies ut til tiltredende fysioterapeut eller ikke. At kommunen selv skulle hadde bruk for lokalene underbygger etter nemndas syn at det er tale om en innløsning. Ut fra dokumentene i saken er det sannsynlig at det ikke på noe tidspunkt var aktuelt å utlyse avtalehjemmelen ved samme institutt – nettopp fordi kommunen hadde

bruk for lokalene selv. Nemnda har forståelse for at A sa opp leieavtalen. Hun varslet kommunen i god tid om at hun skulle pensjonere seg, og det gikk forholdsvis lang fra kommunen ble varslet til avtalehjemmelen ble lyst ut. A kunne dermed risikere å måtte betale husleie for lokalene inntil tiltredende fysioterapeut var på plass, samtidig som hun hadde pensjonert seg og satt uten inntekter. Selv om A kunne sikret tiltredende fysioterapeut en leiekontrakt å tre inn i, må det avgjørende likevel være at kommunen valgte å lyse ut hjemmelen med fritt valg av plassering.

Nemnda viser også til kommunens brev av 14. desember 2023 til Norsk Fysioterapiforbund v/Thea Sofie Bygstad. Brevet er svar på e-post fra Bygstad der det varsles om at A har krav på kompensasjon fra kommunen. Nemnda viser særlig til formuleringene:

Det er viktig for B kommune at en sammen med fratreddende fysioterapeut kommer frem til en god løsning.

Ber der nå informere fratreddende fysioterapeut at vedkommende fremmer et begrunnet krav til B kommunen hvor det kommer frem hvilket tap fratreddende fysioterapeut lider ved å ikke kunne overdra praksisen sin etter punkt 7 i ASA 4313.

Skulle det bli tvist om kompensasjonen i forbindelse med innløsning av avtalehjemmelen, herunder kompensasjonens størrelse, avgjøres den ved nemndsbehandling, jfr. ASA 4313.

Det er nærliggende å lese ordlyden i brevet som at kommunen også mente A kunne ha krav på kompensasjon fra dem, selv om dette ikke står uttrykkelig. Ut fra den forutgående kontakten og korrespondansen må kommunens avslag på kravet om kompensasjon ha vært overraskende for A.

Etter en samlet vurdering har nemnda kommet til at det er tale om en innløsning etter ASA 4313 punkt 11. Nemnda legger avgjørende vekt på at avtalehjemmelen ble lyst ut med valgfri plassering. Kommunen er eier av lokalene, og hadde all mulighet til å tilby en leieavtale til tiltredende fysioterapeut på adressen. Dette ble ikke gjort da kommunen hadde behov for lokalene til annet bruk. Dette er et valg kommunen er nærmest til å bære risikoen for.

#### **Vurdering av størrelsen på den økonomiske kompensasjonen og forsinkelsesrenter**

Etter ASA 4313 punkt 12.2 skal kommunen kompensere det økonomiske tap fratreddende fysioterapeut lider ved ikke å kunne overdra praksisen etter punkt 7 ved innløsning av avtalehjemmelen. Det er verdien av praksisen som det kan kreves økonomisk kompensasjon for. Tidskravet i ASAen er ikke en problemstilling i saken.

ASA 4313 punkt 7 femte ledd setter en øvre ramme for hvor mye som kan kreves i vederlag for praksisen (goodwill), og denne rammen danner også taket for hvor mye som kan kreves i kompensasjon.

Goodwill er en immateriell eiendel eller merverdi. Begrunnelsen for at det kan kreves vederlag for goodwill er at fratredende fysioterapeuts innsats har lagt til rette for at tiltredende fysioterapeut kan få inntjening fra første dag, og slipper å bygge opp praksisen fra bunnen av. Dette omtales ofte som at tiltredende fysioterapeut får en «flying start» eller «drahjelp». Ved en innløsningssituasjon mister fratredende fysioterapeut muligheten til å kreve vederlag for goodwill av tiltredende fysioterapeut. Fratredende fysioterapeut kan da kreve økonomisk kompensasjon fra kommunen, tilsvarende som kravet for vederlag for goodwill – verdien av praksisen. Nemnda må derfor gjøre en verdsettelse av praksisen og hva A kunne overdratt praksisen for til tiltredende fysioterapeut innenfor de rammene ASA 4313 setter. Nemnda bemerker ordensmessig at utstyr og inventar ikke er en del av saken.

Det er en rekke momenter som er av betydning ved fastsettelsen av størrelsen på den økonomiske kompensasjonen. Tvistenemnda har i sin praksis blant annet lagt vekt på kontinuitet i praksisen, type praksis (gruppe eller solo), innarbeidede kontorrutiner, opplært personell, attraktiv beliggenhet, funksjonelle og universelt utformede lokaler, driftsresultat, omfang av overførbare pasientlister, samarbeidsavtaler, systemer i praksisen, gunstige eller overførbare husleieavtaler og andre avtaler. Verdien av driftstilskuddet inngår ikke i beregningen av den økonomiske kompensasjonen.

Nemnda påpeker at faktum rundt selve praksisen er noe svakt opplyst, og det er lagt fram begrenset med dokumentasjon som er egnet til å belyse verdien av praksisen og dermed størrelsen på den økonomiske kompensasjonen. Av relevante momenter viser nemnda til at A har hatt driftsavtale med kommunen siden 2005, og at det er tale om en langvarig praksis. Det er ikke opplyst for nemnda at det har vært noen avbrudd i praksisen. Dette er et forhold som er positivt for verdien. Som det fremgår av beskrivelsen av lokalene under sakens bakgrunn, har beliggenheten til praksisen vært god, sentralt plassert i C sentrum. Fasilitetene har også vært gode. En rekke helse relaterte etater og virksomheter var lokalisert i samme bygg, noe nemnda vurderer er positivt for verdien. Nemnda kommenterer imidlertid lokalene og leieavtalen særskilt nedenfor.

Det er svært få opplysninger om overførbare pasientlister, tilstand eller kvalitet på journaler. Det er opplyst for nemnda at noen av As pasienter er overført til fysioterapeuter ansatt i kommunen. Det er ingen opplysninger om overførbare avtaler og systemer, samarbeidsavtaler og lignende, som kunne overføres til en tiltredende fysioterapeut. Heller ikke rutiner, internkontrollsystemer og lignende er beskrevet for nemnda. Dette er momenter som reduserer størrelsen på den økonomiske kompensasjonen som kan kreves.

Som nevnt over mener nemnda det er grunn til å kommentere særskilt lokalene og leieavtalen og betydningen av dette for kompensasjonen. Lokalene har utvilsomt vært attraktive for praksisen. Etter det opplyste var lokalene nylig oppusset, hadde god beliggenhet, var universelt utformet, lå i samme bygg som andre helsetjenester, og leieavtalen omfattet mange tilleggsgoder som for eksempel vaktmestertjenester og snømåking med videre. Dette er imidlertid ikke forhold som kan føres tilbake til As innsats,

men som må tilskrives kommunens investeringer og innsats. Etter nemndas syn er det ikke naturlig at kommunens investeringer og innsats skal være verdifremmende for kompensasjonen A har krav på fra kommunen. Nemnda er enig med kommunen i at den gunstige leieavtalen har vært viktig for å bygge opp As praksis og pasientgrunnlag. I denne konkrete saken er dette et forhold som nemnda mener reduserer den økonomiske kompensasjonen A har krav på fra kommunen.

Etter en samlet helhetsvurdering har nemnda kommet til at den økonomiske kompensasjonen skal settes til 110 000 kroner. Ved vurderingen har nemnda særlig lagt vekt på at det er tale om en langvarig og godt innarbeidet praksis. I tillegg har nemnda lagt vekt på at det er noe begrenset med opplysninger som er egnet til å belyse verdien av praksisen, samt at kommunens innsats og investeringer har vært et viktig moment for å bygge opp praksisen.

A har krevd forsinkelsesrenter. Påkravet ble sendt 19. desember 2023, med forfall 14 dager senere, det vil si 2. januar 2024. A tilkjennes derfor forsinkelsesrenter fra 2. januar 2024.

#### **Dekning av kostnadene til nemnda**

A har fått medhold i at kommunen har innløst avtalehjemmelen og saken har dermed som utgangspunkt før fram. Hun har krevd erstatning for sitt økonomiske tap oppad begrenset til 234 000 kroner med tillegg av forsinkelsesrenter. Tvistenemnda har tilkjent A et beløp som ligger vesentlig lavere enn hva hun har krevd. Etter nemndas syn ligger det tilkjente beløpet så vidt mye lavere enn kravet at hun ikke kan anses å ha vunnet saken. Nemnda har derfor kommet til at partene skal dekke nemndas utgifter med en halvpart hver. Nemndas utgifter er på totalt 26 400 kroner.

Partene er solidarisk ansvarlige overfor nemnda for nemndas utgifter i saken selv om A er pålagt å erstatte utgiftene til tvistenemnda alene, jf. ASA 4313 punkt 23.1 andre ledd og voldgiftsloven § 39.

### **Slutning:**

1. B kommune betaler 110 000 – etthundreogtitusen - kroner til A med tillegg av forsinkelsesrenter fra 2. januar 2024 innen to uker fra forkynnelsen av denne nemndsavgjørelsen.
2. B kommune og A betaler utgiftene til tvistenemnda med 26 400 – tjuesekstusenfirehundre – kroner innen 1 – en – måned fra avsigelsen av denne avgjørelsen. B kommune og A er solidarisk ansvarlige for utgiftene til tvistenemnda.

Mats Wilhelm Ruland